

ที่ กบ ๐๐๒๓.๔/ว ศษ๐๖

ศาลากลางจังหวัดกระบี่
๙/๑๐ ถนนอุตรกิจ กบ ๘๑๐๐๐

๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอให้แจ้งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งตรวจสอบอนุบัญญัติที่ตราขึ้นตามพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๘

เรียน นายอำเภอ ทุกอำเภอ และนายกเทศมนตรีเมืองกระบี่

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ว ๒๓๕๗
ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๖๘

จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยจังหวัดกระบี่ได้รับแจ้งจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นว่า กรมการปกครองแจ้งว่ามีกรณีพิเศษบัญญัติของเทศบาลได้ตราขึ้นโดยไม่สอดคล้องหรือเกินกว่าอำนาจที่พระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้ให้อำนาจไว้

ดังนั้น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า อำนาจหน้าที่ของเทศบาลเกี่ยวกับกิจการสุสานและฌาปนสถาน มีอยู่สองลักษณะ คือ การควบคุมการประกอบกิจการสุสานและฌาปนสถานของบุคคลอื่น และการจัดทำกิจการสุสานและฌาปนสถานของเทศบาล ซึ่งมีแนวทางปฏิบัติที่แตกต่างกัน ดังรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ สำหรับอำเภอแจ้งให้เทศบาลในพื้นที่ทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุวรรตน์ ไหมคพริ้ง)
รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
กลุ่มงานกฎหมาย ระเบียบ และเรื่องร้องทุกข์
โทร./โทรสาร ๐ ๗๕๖๑ ๑๘๘๙

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ว๒๓๕๗

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา กทม. ๑๐๓๐๐

๕ มิถุนายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอให้แจ้งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งตรวจสอบอนุบัญญัติที่ตราขึ้นตามพระราชบัญญัติสุสาน
และฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๘

สำนักนายก อบจ.กระบี่

เลขที่ 3762

วันที่ ๑๐ มิ.ย. ๒๕๖๘

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้รับแจ้งจากกรมการปกครองว่า มีกรณีที่เทศบาล
ของเทศบาลได้ตราขึ้นโดยไม่สอดคล้องหรือเกินกว่าอำนาจที่พระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน
พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้ให้อำนาจไว้

102

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า อำนาจหน้าที่ของเทศบาลเกี่ยวกับ
กิจการสุสานและฌาปนสถาน มีอยู่สองลักษณะ คือ การควบคุมการประกอบกิจการสุสานและฌาปนสถาน
ของบุคคลอื่น และการจัดทำกิจการสุสานและฌาปนสถานของเทศบาล ซึ่งมีแนวทางปฏิบัติที่แตกต่างกัน ดังนี้

๑. การควบคุมการประกอบกิจการสุสานและฌาปนสถานของบุคคลอื่น พระราชบัญญัติสุสาน
และฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๖ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งสุสาน
และฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น
มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า เมื่อได้จัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน
เสร็จแล้ว ห้ามมิให้ดำเนินการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งในการพิจารณา
ออกใบอนุญาตนั้น มาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ได้กำหนดในเรื่องคุณสมบัติของผู้รับใบอนุญาต
จัดตั้งหรือดำเนินการสุสานและฌาปนสถานไว้แล้ว นายกเทศมนตรีในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงต้อง
พิจารณาในเรื่องคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตจัดตั้งหรือดำเนินการสุสานและฌาปนสถาน
ตามที่กฎหมายดังกล่าวกำหนดไว้ สำหรับเรื่องที่เทศบาลจะออกเทศบัญญัติควบคุมการประกอบกิจการ
สุสานและฌาปนสถานของบุคคลอื่นนั้น ต้องเป็นเรื่องที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติดังกล่าว มาตรา ๑๑
กล่าวคือ (๑) ค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง (๒) เขตหรือสถานที่ที่ห้ามมิให้จัดตั้งสุสาน
และฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน (๓) ลักษณะ สถานที่ตั้ง และเงื่อนไขในการจัดตั้ง
สุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน (๔) วิธีเก็บ ฝัง เผา ขุด หรือย้ายศพ
ตลอดจนการใช้หรือการรักษาพยาบาลและเครื่องใช้ในการนี้ให้ต้องด้วยสุขลักษณะ และ (๕) หน้าที่ที่ผู้ได้รับ
ใบอนุญาตตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ จะต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการทะเบียน การส่งรายงานและการอื่นใด
เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับความมั่นคงและเศรษฐกิจของประเทศ ตลอดจนการสาธารณสุขและอนามัยของประชาชน
โดยไม่ต้องไปกำหนดคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตจัดตั้งหรือดำเนินการสุสานและฌาปนสถานไว้
ในเทศบัญญัติอีก เนื่องจากมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดไว้แล้ว ในกรณีนี้เทศบาล
ควรตรวจสอบเทศบัญญัติที่ออกตามพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
หากเทศบัญญัติไม่สอดคล้องหรือเกินกว่าอำนาจที่พระราชบัญญัติดังกล่าวให้ไว้ ขอให้เทศบาลแก้ไขเพิ่มเติม
เทศบัญญัติให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติดังกล่าวต่อไป

๒. การจัดทำกิจการสุสานและฌาปนสถานของเทศบาล พระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕ ได้กำหนดว่า พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่สุสานและฌาปนสถานสาธารณะที่เทศบาลจัดตั้งและดำเนินการ ซึ่งตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕๑ (๔) มาตรา ๕๔ (๒) และมาตรา ๕๗ ได้กำหนดให้เทศบาลอาจจัดให้มีกิจการสุสานและฌาปนสถานได้ ดังนั้น กรณีสุสานและฌาปนสถานสาธารณะที่เทศบาลได้จัดตั้งและดำเนินการจึงไม่อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน อย่างไรก็ตาม หากเทศบาลใดประสงค์จะจัดตั้งและดำเนินการกิจการสุสานและฌาปนสถานในลักษณะเป็นเทศพาณิชย์ กล่าวคือ เป็นการค้าขายเพื่อแสวงหากำไร เทศบาลนั้นจะต้องตราเป็นเทศบัญญัติ แต่หากเทศบาลจะจัดตั้งและดำเนินการกิจการสุสานและฌาปนสถานในลักษณะที่ไม่เป็นเทศพาณิชย์ แม้จะมีการเก็บค่าบริการในการใช้สุสานและฌาปนสถานจากผู้ใช้หรือได้รับประโยชน์ เพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่ายและค่าบำรุงรักษากิจการดังกล่าว อันถือเป็นรายได้หรือผลพลอยได้จากการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ โดยมีได้มุ่งแสวงหากำไรดังเช่นกิจการเทศพาณิชย์แล้ว ก็อาจตราเป็นเทศบัญญัติหรือไม่ตราเป็นเทศบัญญัติก็ได้ ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๖๑ สำหรับกรณีที่เทศบาลจะดำเนินการในลักษณะที่ไม่เป็นเทศพาณิชย์ และไม่ตราเป็นเทศบัญญัติ นายกเทศมนตรีอาจอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๘-๔๘-๓ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน วางระเบียบเพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อย กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอรับบริการ ตลอดจนค่าบริการได้ตามสมควร และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และโปรดแจ้งให้อำเภอ และเทศบาลในจังหวัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ นงกัฒ)

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

กลุ่มงานวินิจฉัยและกำกับดูแล

โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@dla.go.th

ผู้ประสานงาน พิระพล โทร ๐๘๖-๒๕๙๙-๘๔๘